

Wieści Gminne

Wrzesień - październik 2015
Rok 18, Nr 9-10

GAZETA BEZPŁATNA

BIULETYN SAMORZĄDOWY GMINY WAPNO

W numerze:

- Z życia DPS w Srebrnej Górze

- Historia Stołężyna

- Spacerkiem po gminie

- Radosna Nutka 2015

- WTZ w Wapnie

- Biblioteka Publiczna
- Ogłoszenia gminne
- Droga Podolin-Komasin

Nowo wybudowany odcinek chodnika w Stołężynie oddany do użytku mieszkańcom

czytaj strona 15

Droga asfaltowa Podolin - Komasin w trakcie realizacji!!!

czytaj strona 15

Leonard Przesławski

Seniorem Północnej Wielkopolski

W gronie osób, które zostały ujęte w VII edycji publikacji „Seniorzy Północnej Wielkopolski” znalazła się osoba Leonarda Przesławskiego, przez pięć kadencji radnego Gminy Wapno, również jej Przewodniczącego. Leonard Przesławski, który z zawodu jest nauczycielem przybył do Ruśca w 1971 r., gdzie otrzymał propozycję objęcia 4 – klasowej szkoły podstawowej. Mieszka w tej miejscowości po dziś dzień. Przez wszystkie lata swojego życia wiele wolnego czasu poświęcał sprawom lokalnej społeczności. Dziś pełni funkcję prezesa Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Gminy Wapno. Jest też członkiem Stowarzyszenia „Dolina Wełny”, pełniąc w nim funkcję przewodniczącego Komisji Rewizyjnej. Czego on już w swoim życiu nie robił? Inicjował, bądź wspierał działania związane z budową lokalnych dróg,

telefonizacją wsi, budową świetlicy wiejskiej w Ruścu. Był współorganizatorem Izby Pamięci i współautorem albumu, poświęconym Kopalni Soli w Wapnie. Równie mocno zaangażował się w obchody rocznicowe związane ze 100 – leciem jej powstania. Jest też inicjatorem powstania chóru „Barbórka” w Wapnie, którego przez pewien czas był też członkiem. Potrafił dostrzec też potrzebę tworzenia w gminie Wapno warsztatów twórczych, których uczestnicy zgłębiają wiedzę, gdy idzie o muzykowanie czy też sztukę rzeźbiarską. Dzięki tej ostatniej sekcji sam stał się pasjonatem rzeźbiarstwa, któremu poświęca dziś, obok poszukiwań genologicznych związanych z rodem Przesławskich, każdą wolną chwilę czasu. W 2012 r. za pracę społeczną na rzecz gminy Wapno został uhonorowany „Nagrodą Her-

bu Powiatu Wągrowieckiego”. Osobiste życzenia i gratulacje laureatowi złożył podczas trwania Konferencji Naukowej w ramach XVII Międzynarodowych Spotkań Seniorów, które miały miejsce 1 października br. w Pile, Wójt Gminy Wapno, Zbigniew Grabowski. Do życzeń dołączają się zapewne wszyscy mieszkańcy gminy Wapno.

Otwarcie POLINOVA POLSKA

1 października 2015 r. odbyło się uroczyste otwarcie nowej fabryki mebli tapicerowanych **POLINOVA POLSKA** w Wągrowcu. Gerd Hemmerling, prezes grupy Polipol, w skład której wchodzi nowo otwarta fabryka przedstawił historię jej powstania. Zakład ten został wybudowany za kwotę około 155 mln. zł. Ma zatrudniać docelowo 1.200 osób załogi, która będzie produkować na rynek zachodni, głównie niemiecki, 500 kompletów mebli dziennie. W gronie samorządowców, którzy zaszczycili swoją obecnością otwar-

cie firmy Polinova Polska byli między innymi poseł do Parlamentu Europejskiego, Adam Szejnfeld, posłanka na Sejm RP, Małgorzata Janyska, przewodniczący Sejmiku Województwa Wielkopolskiego, Krzysztof Paszyk czy też prymas senior ks. abp Józef Kowalczyk, który dokonał poświęcenia nowo otwartego zakładu. Był również garnitur naszych rodzimych samorządowców z wójtami i burmistrzami na czele. Zakład ten odgrywa ważną rolę, gdy idzie o likwidację bezrobocia w powiecie wągrowieckim.

W związku z tym, że trwa tam nadal nabór pracowników na liczne stanowiska apelujemy, zwłaszcza do młodych mieszkańców naszej gminy pozostających bez pracy, aby właśnie tam skierowali swoje zainteresowanie. Polinova Polska to dziś zdecydowanie jeden z najnowocześniejszych zakładów tej branży w Europie z gwarancją długofalowego rozwoju.

Z życia Mieszkańców Srebrnogórskiego Domu Pomocy Społecznej ...

„Nie na tym polega rzecz, aby dodać lat do życia, ale na tym przede wszystkim, aby dodać życia do lat” Alexis Carrel.

W naszym DPS cały czas coś się dzieje. Ostatnie dni były dla naszych mieszkańców pełne wrażeń. 10 września pojechaliśmy na spotkanie z okazji pożegnania lata do Domu Pomocy Społecznej do Tonowa, a 23 września nasi podopieczni uczestniczyli w wycieczce do Torunia. Celem wyprawy było Planetarium, a także toruńska starówka. Mieszkańcy mogli skosztować toruńskich pierników i obowiązkowo wszyscy zrobili sobie pamiątkowe zdjęcie pod pomnikiem Mikołaja Kopernika.

29 września mieszkańcy uczcili 90-te urodziny naszej podopiecznej Pani Eugenii Kuchcińskiej, a 6 października wspólnie z uczestnikami WTZ w Wapnie nasi mieszkańcy świętowali 10-lecie istnienia tejże placówki.

Nadszedł wreszcie tak bardzo oczekiwany przez naszych mieszkańców Dzień Seniora. Spotkanie z okazji tego święta odbyło się w naszym Domu 28 października. Na uroczystości licznie zgromadzili się mieszkańcy tegoż Domu oraz zaproszeni goście, a mianowicie Wicestarosta Powiatu Wągrowieckiego Pan Michał Piechocki, Przewodnicząca Rady Powiatu Wągrowieckiego Pani Małgorzata Osuch, Pani Stefania Janowiak – w zastępstwie dyrektora wągrowieckiego szpitala Pana Rafała Spachacza, Ksiądz proboszcz srebrnogórskiej parafii Marek Szewczykowski. Na spo-

tkaniu obecni byli również uczestnicy Warsztatów Terapii Zajęciowej w Wapnie z kierownik Panią Barbarą Senger oraz Członkowie Polskiego Związku Emerytów, Rentistów i Inwalidów w Damasławku i w Wapnie, a także kapela folklorystyczna – biesiadna z Panem Romanem Bleją z Janowca Wlkp. której występ uświetnił spotkanie.

Uroczystość niewątpliwie umilił także występ mieszkańców Domu Pomocy Społecznej w Srebrnej Górze – Pani Barbary Bałażyk, Pana Jana Matuszczaka, Pani Ireny Kukulskiej, Pana Andrzeja Wojtery, nad którego przygotowaniem czuwała Pani Anna Kuś.

Dyrektor Pani Beata Żołnierowicz złożyła naszym podopiecznym życzenia z okazji Ich święta, wręczyła także kwiaty najstarszej mieszkance Domu – Pani Marii Pietras, która ma 95 lat.

Miłym akcentem także podczas tej uroczystości było wręczenie przez Panią dyrektor Beatę Żołnierowicz podziękowań i upominków mieszkańcom, którzy dzielnie angażują się w prace na rzecz Domu oraz uczestniczą w zajęciach terapeutycznych, a są to: Pani Irena Kukulska, Pani Helena Kular, Pani Krystyna Rajzner, Pani Maria Cadrzyńska, Pani Maria Warchoła, Pani Regina Senger, Pani Eugenia Kuchcińska, Pan Stanisław Nowak, Pan Andrzej Jakubowski, Pan Alfred Klause, Pan Stefan Patycki, Pan Edmund Ławnik oraz Pan Adam Turek. Pani dyrektor podziękowała również uczestnikom WTZ w Wapnie za zaangażowanie oraz pracę na rzecz Domu

w ramach odbywanych praktyk.

To bardzo ważne dla naszych mieszkańców, a zarazem pełne wzruszeń spotkanie przebiegło w bardzo miłej i rodzinnej atmosferze. Wszyscy mieli okazję spróbować pyszności przygotowanych przez pracowników naszej kuchni, a także potańczyć przy dźwiękach muzyki. Na kolejne takie spotkania, mam nadzieję, że mieszkańcy już czekają.

*Krzysztofa Bejma-Zamiar
DPS Srebrna Góra*

HISTORIA STOŁĘŻYNA

5 września 2015 r. na sali świetlicy wiejskiej w Stołężynie miało miejsce niezwykle wydarzenie. Mieszkańcom wsi oraz zaproszonym gościom została przedstawiona w formie wystawy historia Stołężyna od najdawniejszych czasów, zatytułowana „Stołężyn – historia naszej małej Ojczyzny”. Przygotowanie tej prezentacji, zebranie do niej materiałów, zdjęć i dokumentów zajęło organizatorom, Annie Pawłowskiej i Annie Wagner, około pół roku. Inspiracją do wystawy była ubiegłoroczna wizyta w Stołężynie Ruth Tischer, potomkini ostatniego niemieckiego właściciela tego majątku, Ego-na Koernera. Ruth z ogromnym zaangażowaniem szukała informacji o losach swojej rodziny z okresu II wojny światowej oraz przed nią. Kontaktowała się z wieloma mieszkańcami Stołężyna, którzy z racji wieku mogli coś jeszcze z tamtych czasów pamiętać. Dla Ruth bardzo ważny jest kontakt z przeszłością, pielęgnowanie historii rodzinnej, powrót do korzeni, od których nigdy Koernerowie się nie odcinali. Z uzyskanych od mieszkańców informacji oraz z własnych notatek i wspomnień jej matki, Ruth zebrała obszerny materiał.

Znakomitą okazją zaprezentowania zgromadzonych zbiorów był także przyjazd do Stołężyna pani Friederike Zoeckler, najmłodszej córki Ego-na Koernera, jej siostrzenicy Ruth Tischer, Marie Zoeckler, wnuczki Friederike oraz ich przyjaciółki Heidegret Meier. Wystawa została zaplanowana w takim terminie, aby goście z Niemiec mogli uczestniczyć w jej otwarciu.

Ideą wystawy było również, a może przede wszystkim, pokazanie mieszkańcom, jak stara jest ich miejscowość. Z ustnych przekazów wiadomo, że na terenie Stołężyna znajdowano bardzo stare ślady osadnicze oraz pozostałości po pochówkach. Nie zostały one jednak naukowo opracowane. W średniowieczu wieś należała do majątku okolicznej szlachty: Pałuków i Stoliskich, później do Smoszewskich, Radziwińskich,

Moszczeńskich i Wilkońskich. Największy wpływ na rozwój Stołężyna miał jednak okres, kiedy właścicielami tutejszego majątku byli Koernerowie. Otto Koerner kupił Stołężyn od Floriana Wilkońskiego w 1860r., po czym poślubił Bertę Kegel i z ich związku narodziło się 3 dzieci: Alfons, Ernst i Hildegard. Głównym spadkobiercą został Alfons, chociaż aby spłacić dziedziczną część siostry (Ernst umarł młodo), musiał zadłużyć swój majątek, a zadłużenie to spłacał jeszcze jego syn Egon. Egon urodził się w Berlinie.

Jego matką była Rosa Schutz, pracownica Alfonsa. Dość długo Egon nie był akceptowany przez ojca (był nieślubnym dzieckiem, a status Rosy, jako pracownicy w majątku Koernerów był niższy, przez co związek małżeński między nimi nigdy nie został zawarty), ale w końcu Alfons uznał go i dał mu swoje nazwisko. Ustanowił też go swoim spadkobiercą. Egon przybywa do Stołężyna w 1908 r. Alfons umiera na zawał w 1914 r. po tym, jak wszystkie jego konie zostały skonfiskowane na potrzeby wojska po wybuchu I wojny światowej. W imieniu małoletniego Ego-na majątkiem Stołężyna zarządza ustanowiony przez Alfonsa zarząd. Mieszka też w pałacu jego matka Rosa. Po roku 1918 majątkowi Koernerów groziła likwidacja, ponieważ Egon urodził się w Berlinie, a więc nie na ziemiach polskich. Udało się jednak na drodze wielu zabiegów prawnych pozostawić majątek w rękach Koernerów. Egon poślubił córkę pastora z Dziewierzewa, Elizabeth Diestelkamp, z którą miał czworo dzieci: Otto Theodora, Irmgard, Elizabeth i Friederike. Każde z dzieci miało swoje przezwisko, kolejno: Buschi, Bendi, Lumi

i Butzi. Elizabeth umiera w 1938 r. W 1939 r. pałac Koernerów zostaje spalony przez (prawdopodobnie) wycofujące się z zachodniej granicy wojska polskie. Egon ucieka, a swoje dzieci oddaje pod opiekę zaprzyjaźnionych Polaków, aby je ukryli. Po rozpoczęciu okresu okupacji niemieckiej Koernerowie wracają do Stołężyna i zamieszkują w budynku administracyjnym. Egon poślubia Ruth Werner, opiekunkę swoich dzieci. Po zakończeniu II wojny światowej wszyscy wyjeżdżają do Rugland w Niemczech, gdzie w 1953r.

Egon umiera. Majątek Stołężyn przechodzi na własność Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. W latach 50-tych powstaje tu Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna. Tak w skrócie prezentuje się rodzinna historia Koernerów z czasów, kiedy mieszkali w Stołężynie.

Na wystawie zaprezentowano historię Stołężyna począwszy od

wzmianek o najstarszych śladach bytności człowieka na tym terenie aż po lata 50-te i 70-te XX wieku, kiedy powstawała tu Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna. Największym zainteresowaniem gości cieszyły się oczywiście fotografie. W większości były to fotografie rodziny Koernerów, ale pojawiło się także wiele zdjęć niezwiązanych z Koernerami. Bogaty materiał fotograficzny udostępniła, pani Ruth Tischer. Z jej rodzinnych archiwów pochodziły m.in. zdjęcia i ryciny z końca XIX wieku. Zwiedzającym wystawę niejednokrotnie zakręciła się łza w oku po tym, jak odnaleźli się na starych fotografiach. Wzruszające były też chwile, kiedy najmłodsza córka Egona Koenera, Friederike Zoeckler oraz jej siostrzenica, Ruth Tischer, dziękowały wszystkim za przygotowanie tej wystawy i ukazanie rodziny Koernerów od tej bardzo prywatnej strony.

Wystawę zainaugurował pan Radosław Kubisz, przewodniczący Rady Gminy Wapno. Zaproszono też wielu innych gości. Bardzo licznie pojawili się mieszkańcy Stołężyna, którzy oglądali wystawę z ogromnym zainteresowaniem. Po zakończeniu części oficjalnej odbyło się ognisko dla mieszkańców Stołężyna, na którym można było skosztować specjalów przywiezionych przez gości z Niemiec.

W tym miejscu organizatorzy chcieliby także gorąco podziękować za udostępnienie zdjęć i materiałów, pomoc w przygotowaniu wystawy oraz pomoc organizacyjną w jej trakcie:

- Pani Sołtys – Wiolecie Szalaty – za udostępnienie sali, wsparcie na każdym kroku oraz za to, że rzeczy niemożliwe stały się możliwe.
- Ruth Tischer – za udostępnienie zdjęć, historii rodzinnych

i innych źródeł.

- Mieszkańcom Stołężyna – za udostępnienie zdjęć i informacji, zwłaszcza paniom: Celinie Chmielnik, Zofii Gębiak, Urszuli Gardas i Annie Szalaty.
- Mieszkańcom – za pomoc organizacyjną (wielkie dzięki pani Mirce Adamczewskiej)
- Bibliotece Publicznej w Wapnie – za wypożyczenie portretu Floriana Wilkońskiego.
- Panu Marcinowi Moeglich z Muzeum Regionalnego w Wągrowcu – za wiele cennych informacji.
- OSP w Stołężynie za wsparcie organizacyjne.
- RSP w Stołężynie – za udostępnienie zdjęć i materiałów oraz za pomoc organizacyjną.
- Zespołowi Szkół w Wapnie – za wsparcie techniczne.
- Panu Sebastianowi Jach STAJNIA WAPNO – za pomoc organizacyjną.

Anna Wagner

Spacerkiem po gminie

Komasin

Aby pochylić się nad historią utworzenia wsi Komasin musimy zajrzeć, aż w dziewiętnaste stulecie. To właśnie wtedy ówczesny właściciel Srebrnogóry (dzisiejszej Srebrnej Góry) i Wapna, Wincenty Moszczeński dokonał około roku 1823 uwłaszczenia swoich chłopów, znosząc pańszczyznę.

Powstały wówczas Huby Srebrnogórskie oraz Nowe Wapno (było również Wapno). Z kolei bazując na Tekach Dworzaczka dowiadujemy się, że w sąsiedztwie wsi Podolin istnieją wtedy Huby Podolińskie, nazwane później przez Wilhelma Klemke - dziedzica Podolina - Klemkenhofem (Klemke był na pewno dziedzicem Podolina od roku 1846 – Opisanie Historyczno-Statystyczne Wielkiego Ks. Poznańskiego, Jan Nepomucen Bobrowicz, zaś nazwa Klemkenhof obowiązuje już na pewno od 1861 r. – Seelenliste Klemkenhof). Położone były przy drodze ze Srebrnej Góry do Smuszewa. Wg Edmunda Calliera i jego „Kroniki żałobnej utraconej w granicach WKP ziemi polskiej. Powiat wągrowiecki” – wydanej w Poznaniu w 1894 r. liczyły 4 domy, 35 mieszkańców i 185 ha ziemi. Były tam jednak wtedy aż 2 młyny, z których jeden wiatrowy, typu kozioł stanowił własność rodziny Komasów (początkowo Jakuba, ostatnim był zaś Kazi-

mierz, stąd młyn przezywano też Kaźmieroczkiem lub Kazimirkiem), drugi zaś wiatrowy, szynowy należał do rodziny Cholewińskich. Oba działały jeszcze po I Wojnie Światowej.

Różne są sugestie dotyczące tego obszaru. Najczęstsza wersja mówi o tym, że został on wykupiony za czasów pruskich i rozparcelowany, co rzeczywiście miało miejsce i pisał o tym, między innymi Tygodnik Krajoznawczy Ilustrowany „Ziemia” w wydaniu z dnia 22 lutego 1913 r.: „Dzienniki poznańskie piszą, że miasto powiatowe Wągrowiec opasuje kolonizacja (niemiecka) coraz ciśniejszym pierścieniem. Świeżo nabyła na własność majątek ziemski Podolin, obszaru przeszło 2000 morgów. Dotychczasowym właścicielem był Niemiec Klemke”.

Wątpliwości budzi jednak czas nazwania tego obszaru Komasiem. W moim odczuciu nazwa Komasin powstała w roku 1887, kiedy to Srebrnogóra oraz kilka innych miejscowości (Aleksandrowo, Graboszewo, Rusiec) zostały przeniesione do nowo utworzonego powiatu żnińskiego, zaś cały obszar, zarówno Huby Srebrnogórskie wraz z Klemkenhofem - już, jako Komasin przechodzą do powiatu wągrowieckiego.

Dlaczego akurat nazwa Komasin? Przyczyna wydaje się być

prosta, choć jednak nie tak oczywista. W obszarze nowo utworzonej miejscowości, Komasowie stanowią zdecydowaną większość rodzin. Mieszkają tam wtedy Kazimierz, Stanisław i Jan Komasowie.

Dzisiaj Komasów w Komasinie też jest wielu i często sprawują tu funkcje sołtysów, jak chociażby ostatnimi laty Stanisław czy też Zofia Komasowie. Warto zauważyć jednak, że w Klemkenhof (późniejszym Komasinie) mieszka też Andreas (Andrzej) Komański ur. 1816 r., jednak ten w roku 1868 wyjeżdża - najpewniej za chlebem - do Ameryki.

Katalog Królestwa Prus wg stanu na 12.01.1910 r. mówi, że Komasin (nie Klemkenhof) zamieszkuje 36 mieszkańców. W roku 1905 było ich jeszcze 42, z tego 41 katolików i 1 protestant. Lista mieszkańców Klemkenhof z lat 1862 – 1873 wskazuje, że na terenie miejscowości zamieszkują, między innymi Johann Cholewiński, który ma z Franciszką Skibińską ośmioro dzieci, Johann Nowak, który w 1862 r. przeprowadza się do Dziewierzewa, Antonina Danielska oraz Chociński, którzy również wyjeżdżają do Ameryki. Klemkenhof opuszczają, przenosząc się do pobliskiego Smuszewa Jakub Ziółkowski w 1865 r. i Michalina Kernnig

w 1870 r. Mieszkają tu również Joseph Cholewiński i Magdalena Kosmatka. W grupie osób, które wyjechały w roku 1868 do Ameryki wraz z wspomnianym już Andreaszem Komasińskim jest też Catharina Janowiak wraz z dziećmi: Marianną, Johannem, Jakubem, Josephem, Agnes i Magdaleną. Mieszkają tu Marcin, Franz i Catharina Najdul, z których ten pierwszy przenosi się do Kcynii (Exin). Nie ma natomiast żadnej wzmianki o wyprowadzce innych mieszkańców Klemkenhofu: Eleonorze, Johannie czy też Adalbercie Jułkowskich. Mieszka tam również Walentin Raczkowski, który w 1862 r. wyprowadza się do Turzy, Walentin Nawrocki czy też Michalina Horka, która również w 1865 r. wyjeżdża do Ameryki wraz z Michaeliem i Johannem Nawrockimi. Jest też Ignacy Chosiński, który w roku 1864 wyprowadza się do Buszewa. Mieszka tu również 6 – cio osobowa rodzina Jacoba Adamskiego, przybyłego do Klemkenhof z Kcynii (Exin). Mieszkają tu Losińscy, Bednarkowie, Dudkowie, Sokółowscy, Nowakowscy, Buczyńscy, Miżlewicze czy też Piątkowscy.

Nie mniej ciekawie wygląda lista zamieszkałych w Komasinie (dawniejsze Huby Srebrnogórskie) wg listy mieszkańców sporządzonej w latach 1925 – 1927. Dostrzegamy tutaj rodziny Józefy i Wojciecha Niespodzianych, Zofii i Michała Komasów, Franciszki i Jana Komasów, Stanisławy i Michała Jarzyńskich, Stanisławy, Pelagii i Jakóba Rydzyńskich, Teodory i Franciszka Wardów, Franciszki i Wojciecha Ćwik, Franciszki i Franciszka Chęś, Marianny i Leona Owczarzaków, którzy wyprowadzili się jednak do Łankowic koło Kcynii w 1927 r., Jana, Józefy, Władysława i Reginy Pełczyńskich, Katarzyny i Jó-

zefa Łasińskich przybyłych z Turzy, Katarzyny i Bronisława Kędziorów, Stanisławy i Stanisława Wala, Rozalii i Stanisława Kopyczyńskich. W Komasinie mieszkają wtedy także Tomasz Spalony, Antoni Miszczak, Klementyna Pachulska czy też Franciszek Bartosik.

Ród Komasów na tutejszych terenach jest ponoć pochodną (wg Leona Komasy) przybycia z Francji, jako jeńca po jednej z wojen francusko - pruskich pierwszego członka ich rodziny, który pracując w jednym z okolicznych majątków (Podolin?), stał się z czasem właścicielem ziemi. Warto wspomnieć o tym, że we wsi był kiedyś cmentarz ewangelicki z kaplicą, uszkodzoną w dużym stopniu po wojnie przez Rosjan, którego fundatorem była najpewniej rodzina Klemke. Po wojnie została ona rozebrana, a z jej elementów, jak również z innych elementów cmentarnych pobudowano transformator czy też figurę Matki Bożej Królowej Polski z Dzieciątkiem Jezus w Podolinie. Z kolei fundatorem ogrodu cmentarza w Srebrnej Górze był ponoć młynarz Kazimierz Komasa.

W Komasinie okresu międzywojennego nie było wiele atrakcji. Uprawiano głównie zboża. Do kościoła chodziło się pieszo, niekiedy jeżdżono konno. Drogi były tylko gruntowe, za wyjątkiem bruku w kierunku Srebrnej Góry. Wesela odbywały się w domach, zaś po nieboszczyka ksiądz przychodził do domu, prowadząc go stamtąd do kościoła i na cmentarz. Zabawy, jeśli już odbywały się, to u sołtysa Wawrzyńca Kosmowskiego, zaś ich organizatorem był zazwyczaj organista Mieczysław Trudnowski. Wybuch II Wojny Światowej spowodował, że Komasin ponownie został Klemkenhofem (26.10.1939 r.) i został

wcielony 1.04.1940 r. do utworzonej gminy Damasławek (Elsenau). Wielu mieszkańców musiało opuścić swoje gospodarstwa na rzecz przybyłych na te tereny Niemców, zazwyczaj z Łotwy. Pojawili się tu Lenz czy też Petrych.

Komasin złożył też swoją daninę krwi w czasie wojny. W obozie w Dachau w 1940 r. zginął sołtys Komasy, Wawrzyniec Kosmowski. Pracownik rolny w jego gospodarstwie, nijaki Wełnicki niezadowolony z faktu, że nie otrzymał pieniędzy za swoją pracę u Kosmowskiego, który w związku z wybuchem wojny też ich nie miał, doniósł Niemcom, że pod figurą stojącą w ogrodzie Kosmowskiego są zakopane zwłoki zmarłego przy porodzie noworodka jednej z rodzin, przybyłych tutaj na początku wojny z Tomczyc koło Gołańczy. Niemcy nakazali przewiezienie zwłok na cmentarz, zaś z czasem i tak zabrali Kosmowskiego do obozu, gdzie zginął. Po wojnie wszyscy właściciele gospodarstw powrócili do nich.

W 1995 r. w Komasinie mieszkało 85 mieszkańców, w 2006 – 80. Dziś jest ich 82. Przez wieś biegnie asfaltowa droga. Wieś jest nie tylko zelektryfikowana lecz również zwodociągowana. Dzieci dowożone są do przedszkola i szkoły. Za chwilę nastąpi zaś połączenie drogą asfaltową wsi Podolin i Komasin (1,3 km.). Jak widać, czas nie stoi tu w miejscu.

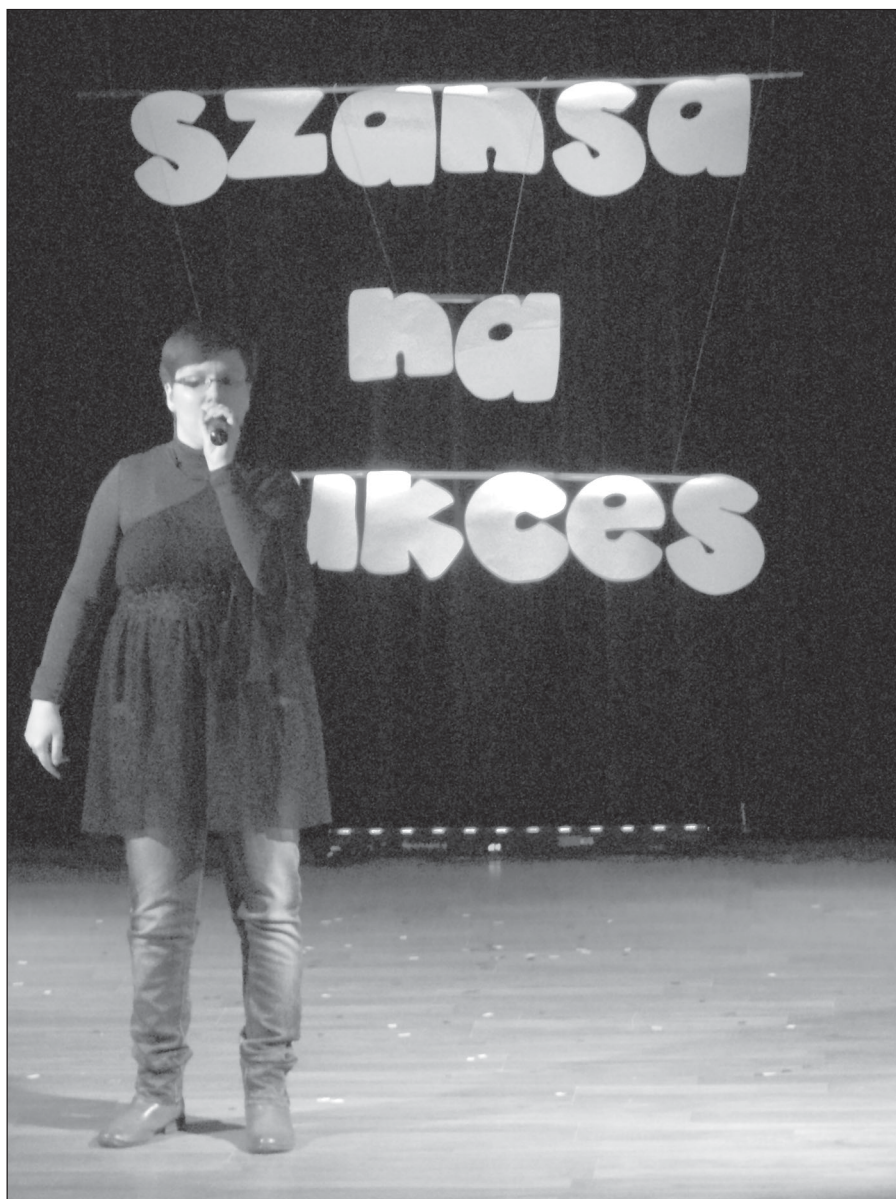
Zbigniew Grabowski

RADOSNA NUTKA

2015

W dniu 29 października 2015r. odbył się VIII Festiwal Artystyczny RADOSNA NUTKA organizowany przez Stowarzyszenie REHABILITACJA Warsztat Terapii Zajęciowej z Wapna. Uczestnicy festiwalu prezentowali swoje umiejętności w trzech kategoriach: recytacja wiersza, zespół taneczno-wokalny i śpiew indywidualny. Hasło przewodnie festiwalu brzmiało: „Szansa na sukces”. Festiwal otworzyła kierownik WTZ Wapno Barbara Senger i instruktor terapii muzycznej Artur Czajka. Wśród przybyłych na festiwal gości była Prezes Stowarzyszenia REHABILITACJA Irena Wojewódzka-Kucz, Przewodnicząca Rady Powiatu Małgorzata Osuch, Wicestarosta Wągrowiecki Michał Piechocki, Wójtowie Gmin Wapno i Damasławek, dyrektorzy i kierownicy zaprzyjaźnionych placówek i instytucji. Uczestnikami festiwalu byli przedstawiciele Warsztatów Terapii Zajęciowej z Wągrowca, Wiardunek, Nakła nad Notecią, Szubina, Żnina i Wapna oraz uczestnicy Środowiskowych Domów Samopomocy z Gołańczy i Wągrowca. Po prezentacjach artystycznych wykonawców Jury konkursowe w osobach Zbigniew Grabowski – Wójt Gminy Wapno, Magdalena Zygmunt – Dyrektor GOK w Damasławku i Żaneta Mosiek - Nauczyciel z ZS w Damasławku wytypowało zwycięzców w poszczególnych kategoriach. Bezkonkurencyjna w pio-

sence indywidualnej była Ola Daukszewicz, mieszkanka Gołańczy, reprezentująca organizatorów czyli Warsztat Terapii Zajęciowej z Wapna. Miejsce II zajął uczestnik WTZ z Szubina, natomiast III podopieczny z WTZ Wiardunki. W kategorii recytacja wiersza najlepszy był podopieczny WTZ z Szubina, który przedstawił wiersz własnego autorstwa. Uczestniczka WTZ z Wapna Agnieszka Lachowicz recytując wiersz p.t. „Bajka o jesiennym szalu” zajęła miejsce II. Natomiast III miejsce zajął

Roman Baszkiewicz podopieczny ŚDS z Gołańczy. W kategorii zespół najlepszym okazał się WTZ z Wiardunek, II miejsce zajął WTZ Szubin, natomiast III miejsce WTZ Wągrowiec. Oprócz nagród rzeczowych i dyplomów, zwycięzców w kategorii piosenka indywidualna nagrodzono statuetkami w kształcie klucza wiolinowego wykonanymi z drewna w pracowni stolarskiej wapińskiego wtz. Wszyscy występujący na scenie artyści, którym nie udało się w tym roku stanąć na podium

RADOSNA NUTKA 2015

otrzymali wyróżnienia w postaci nagród rzeczowych i słodkości. Głównym sponsorem nagród była Lokalna Grupa Działania Stowarzyszenie DOLINA WĘŁNY. Sponsorem wyróżnień była Firma PAPIRUS z Wągrowca. Realizacja tak dużego przedsięwzięcia była możliwa dzięki środkom pozyskanym z dotacji w ramach realizacji zadań publicznych z gmin Wapno i Damasławek. Atmosfera podczas festiwalowych występów była niepowtarzalna, a nagrodzenie wszystkich wykonawców za trud włożony w przygotowanie do prezentacji utworów sprawiło, że wszyscy artyści mogli poczuć się zwycięzcami. Festiwal pozwolił nie tylko na demonstrację talentów, czy pokonywanie tremy przed publicznymi wystąpieniami ale stał się wspaniałym miejscem integracji uczestników, o czym może świadczyć fakt powiększającej się z roku na rok liczby odbiorców festiwalu. Tegorocznie sala Gminnego Ośrodka Kultury w Damasławku swobodnie pomieściła ponad 200 osobową publiczność.

10 lat WTZ Wapno

W uroczystości jubileuszu 10-lecia funkcjonowania Warsztatu Terapii Zajęciowej im. Jana Pawła II w Wapnie, która odbyła się w Gminnym Ośrodku Kultury w Damasławku wzięło udział wielu znamienitych gości: pan Michał Piechocki - Wicestarosta Wągrowiecki, Małgorzata Osuch - Przewodnicząca Rady Powiatu Wągrowieckiego, Ferdynand Łukanowski - Dyrektor Wielkopolskiego Oddziału PFRON, Tadeusz Synoracki - Radny Powiatu, Edyta Owczarzak - dyrektor PCPR w Wągrowcu, Zbigniew Grabowski - Wójt Gminy Wapno wraz ze współpracownikami, Maciej Sobczak - Burmistrz Janowca WLKP, Radosław Kubisz, Wojciech Ollek i Józef Ryłko - przewodniczący Rad Gmin w Wapnie, Damasławku i Miasta i Gminy Gołańcz, pani Ewa Kempa - Sekretarz Gminy Damasławek, delegacja z zaprzyjaźnionej gminy Amelinghausen z panią Renate Volker, pani Helena Feldcheim - prezes LKP Oddział Kujawsko-Pomorski wraz z Członkami Zarządu, Janusz Woźniak - Prezes Lokalnej Grupy Działania Dolina Wełny, dyrektorzy i kierownicy placówek i instytucji z którymi współpracuje wapieński wtz wraz z delegacjami, podopieczni placówki i ich rodzice. Na tak ważnej uroczystości nie mogło zabraknąć pani Ireny Wojewódzkiej - Kucz Prezesa Stowarzyszenia REHABILITACJA przy którym działa WTZ Wapno.

Warsztat Terapii Zajęciowej powstał w październiku 2005r., dzięki determinacji pana Andrzeja Bąka ówczesnego wójta Gminy Wapno oraz pomysłowi pani Ireny Wojewódzkiej - Kucz prowadzącej Wielkopolskie Stowa-

rzyszenie Na Rzecz Chorych Niepełnosprawnych i Ich Rodzin REHABILITACJA im. K. Marcinkowskiego. Placówka powstała po byłym hotelu robotniczym. Utworzenie warsztatu to jeden z pierwszych projektów z zakresu zagospodarowania zdegradowanych terenów, który uzyskał pozytywną ocenę i dofinansowanie ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. Pierwszym kierownikiem wtz była pani Lucyna Ostapiuk, obecna na uroczystości, a od grudnia 2008 r. jest nim Barbara Senger.

Celem prowadzonych w placówce zajęć jest zaangażowanie osób niepełnosprawnych do pracy w przyszłym zawodzie, integracja i otwarcie środowiska osób niepełnosprawnych, wdrażanie uczestników w czynności dnia codziennego, przygotowanie do samodzielnego życia, jak również umiejętne nawiązywanie oraz nabywanie umiejętności pracy w zespole. Dzięki rehabilitacji zawodowej uczestnicy warsztatu przyswajają sobie zasady punktualności, obowiązkowości, systematyczności i dyscypliny pracy.

Uroczystość 10 rocznicy funkcjonowania placówki rozpoczął spektakl w wykonaniu podopiecz-

nych palcówki p.t. „Kopciuszek”. Przedstawienie było zrealizowane w formie teatru cieni. Piosenki, które tworzyły znaczną część przedstawienia wykonali podopieczna placówki Ola Daukszewicz i instruktor terapii muzycznej Artura Czajkę, który był reżyserem spektaklu. Przedstawienie zachwyciło wielu gości. Aktorzy kilkakrotnie wystawiali spektakl dla uczniów szkół z Wapna i Damasławka. Kolejne wystąpienie planowane jest na 24 listopada w MDK w Wągrowcu.

Po przedstawieniu, goście obejrzeli prezentację multimedialną opisującą najważniejsze wydarzenia minionych 10 lat. Kierownik placówki serdecznie podziękowała Władzom Samorządowym za wspieranie placówki i wszelkie działania na rzecz osób niepełnosprawnych. Złożyła również podziękowania na ręce wszystkich zaprzyjaźnionych z Warsztatem osób, instytucji i organizacji. Uświetnieniem uroczystości był ogromny tort podarowany na tę okazję przez Sponsorów.

Wizyta gości z Amelinghausen

W związku z Jubileuszem 10 – lecia istnienia Warsztatów Terapii Zajęciowej w Wapnie na uroczystości rocznicowe przybyli również goście z zaprzyjaźnionej Zbiorczej Gminy Amelinghausen w Niemczech. W składzie delegacji byli, między innymi Renate Voelker, honorowa mieszkanka gminy Wapno, a także przyjaciel naszej gminy, Andrzej Stasiewicz od wielu już lat mieszkający w Niemczech. Po obejrzeniu w

Stołężynie Kaplicy rodu Koerner (mieszkali tam w latach 1860 – 1945), miejsca chrztu św., konfirmacji i pochówku członków tej rodziny, jak również wystawy o historii tego rodu przygotowanej na tę okoliczność przez sołtys Stołężyna Violetę Szalaty, goście zostali podjęci uroczystą kolacją w stadionowej kawiarence.

W dniu następnym wizytowali obiekty Warsztatów Terapii Zajęciowej w Wapnie i wzięli udział

w obchodach rocznicowych Jubilat, które miały miejsce w Gminnym Ośrodku Kultury w Damasławku.

FESTIWAL W SZUBINIE

21 października 2015 r. dwoje podopiecznych *Warsztatu Terapii Zajęciowej z Wapna* wystąpiło w *IX Festiwalu Artystycznym Osób Niepełnosprawnych* pn. „Jedzie pociąg ..., czyli nie ważne dokąd, ważne czym”. Miejscem zmagania wokalnych była scena szubińskiego domu kultury. Oceniano walory głosowe uczestników, muzykalność oraz techniczne umiejętności operowania głosem, interpretację i ogólny wyraz artystyczny. Wykonawcy prezentowali utwory w trzech kategoriach:

- śpiew indywidualny - piosenka z repertuaru obowiązkowego,
- śpiew indywidualny - piosenka z repertuaru dowolnego
- clip na żywo - kategoria zespołowa.

W kategorii: piosenka obowiązkowa, nasza podopieczna **Aleksandra Daukszewicz** zdobyła I miejsce wykonując piosenkę Bogusława Meca i Krystyny Giżowskiej pt. „W drodze do Fontainebleau”.

Główną nagrodę Ola otrzymała z rąk Burmistrza Szubina pana Artura Michalaka oraz pani Joanny Czerskiej-Thomas właścicielki Agencji Reklamowej z Bydgoszczy. Organizatorem festiwalu był **Warsztat Terapii Zajęciowej Pelikan z Szubina**.

Wieści z Biblioteki Publicznej

Wizyta w Izbie Pamięci

19 września 2015 r. gościliśmy w Izbie Pamięci delegację Publicystów Krajoznawczych składającą się z przedstawicieli z całej Polski. Delegacji przewodniczył Pan Paweł Anders, sekretarz Kroniki Wielkopolski wydawanej przez Wojewódzką Bibliotekę Publiczną i Centrum Animacji Kultury w Poznaniu. Historię kopalni gościom przedstawił wójt Gminy Zbigniew Grabowski

Lekcje międzynarodowe

23 września 2015 roku w Bibliotece gościliśmy konsultanta z Regionalnego Ośrodka Debaty Międzynarodowej w Poznaniu panią Adę Wesołowską, która przeprowadziła 3 bezpłatne lekcje - dla uczniów klas III i V szkoły podstawowej i I klasy gimnazjum. Tematyka lekcji proponowanych przez Regionalny Ośrodek Debaty Międzynarodowej wpisuje się w program nauczania wiedzy o społeczeństwie. Zajęcia odbyły się w formie warsztatowej i cieszyły się dużym zainteresowaniem. Tematy lekcji omawianych podczas zajęć, dla I grupy szkoły podstawowej to: „Nasi sąsiedzi”, dla II grupy „Podróże po krajach Unii Europejskiej – poznawaj UE z Syriuszem”, dla III grupy „Globalne problemy współczesnego

świata”. Lekcje były bardzo ciekawe i interesujące. Świetną formą była praca w grupach, w których każdy uczeń mógł się wykazać swoją uzyskaną wiedzą podczas zajęć. Uczniowie chętnie uczestniczyli w warsztatach i mają nadzieję, że w przyszłości będą jeszcze brali udział w podobnych zajęciach.

Tydzień Zakazanych Książek

Podczas Tygodnia Zakazanych Książek w bibliotekach biorących udział w tej akcji można obejrzeć wystawę książek, których czytanie było kiedyś z różnych względów zakazane. Tydzień Zakazanych Książek wywodzi się ze Stanów Zjednoczonych i jest ściśle zwią-

Wieści z Biblioteki Publicznej

zany z pierwszą poprawką do amerykańskiej Konstytucji, która mówi o wolności słowa. Jest to jedno z tych praw, do których Amerykanie przywiązują duże znaczenie. W Polsce tą akcją w 2011r zapoczątkował portal **bibliosfera.net**.

W tym roku **Tydzień Zakazanych Książek** trwa od 28 września do 03 października. Również nasza Biblioteka włączyła się akcją. W dniach **29.09 – 02.10. 2015 r.** można będzie oglądać wystawę zakazanych książek, zaznajomić się z listą zakazanych tytułów, poznać ciekawostki dotyczące zakazywania czytania utworów. Biblioteka Publiczna w Wapnie chce zwrócić uwagę czytelników na niektóre z pozycji uznanych wcześniej za niepoprawne politycznie czy społecznie.

Konkurs plastyczny

Z okazji Roku św. Jana Pawła II Biblioteka ogłosiła konkurs plastyczny dla dzieci i młodzieży pt. „Jan Paweł II - takim go pamiętamy”.

Na konkurs wpłynęło 12 prac. Uroczyste wręczenie nagród odbyło się 16 października 2015 roku w Bibliotece. I miejsce w konkursie zdobyła **Daria Wlizło**, II - **Aleksandra Bryzik**, III - **Sandra Nowakowska**. Uczestnicy otrzymali nagrody i słodkie upominki ufundowane przez naszą Bibliotekę. Wszystkim uczestnikom bardzo dziękujemy za udział w konkursie i gratulujemy. Wystawę prac można było oglądać w Bibliotece.

Gminny Mistrz Ortografii

22 października 2015 r odbył się konkurs ortograficzny o tytuł Gminnego Mistrza Ortografii 2015. Do konkursu przystąpiło 14 osób dorosłych. Celem konkursu było: krzewienie i promowanie

poprawnej polszczyzny, propagowanie pisowni zgodnej z regułami ortograficznymi, podniesienie własnej kultury językowej poprzez dbałość o poprawność wypowiedzi pisemnej. Organizatorem konkursu była Biblioteka Publiczna. Tekst dyktanda przygotowała i odczytała polonistka Iwona Ratajczak. Przez 30 minut uczestnicy zmagali się z tekstem najeżonym

trudnymi wyrazami: rżężenie, nie mórzmżyż, hipochondryk. Po zakończonych zmaganiach komisja w składzie: Iwona Ratajczak – przewodnicząca, członkowie komisji: Danuta Kaczmarek i Grażyna Czerwińska, pracowała nad wyłonieniem zwycięzcy. Gminnym Mistrzem Ortografii 2015 została Pani Zofia Bejnarowicz – gratulujemy !!!

Zespół Szkół w Wapnie

W dniu 15 października 2015 r. odbył się w Gimnazjum Wojewódzki Konkurs Języka Niemieckiego - etap szkolny. W konkursie wzięło udział 6 osób z klasy III G: **Julia Kolińska, Wiktoria Marglarczyk, Weronika Sokołowska, Wiktoria Wlizło, Pamela Szejner, Wiktoria Grabowska**. Do etapu rejonowego, który odbędzie się 28 listopada 2015 r. zakwalifikowały się **Julia Kolińska** oraz **Wiktoria Wlizło**. Zwycięzczyniom konkursu oraz uczestnikom składamy gratulacje i podziękowania.

W dniu 23 października w na-

szej szkole, Gimnazjum odbyła się 26. edycja OLimpiady Wiedzy Archimedes Plus z Języka Niemieckiego. W konkursie wzięło udział 10 gimnazjalistów: **Maroszek Wiktoria, Nawrocki Mateusz, Nowakowska Oliwia, Sokołowska Weronika, Szejner Pamela, Wlizło Wiktoria, Kolińska Julia, Sikorska Jowita, Pijanowska Paulina oraz Kędziora Paweł**. Nauczyciel języka niemieckiego Iwona Miloch dziękuje wszystkim uczestnikom za udział w konkursie. Wyniki wraz z nagrodami dotrą przed końcem I semestru.

Śladami Ireny Jarockiej

12 października br. odwiedziła naszą gminę Volga Yerafeyenka, obywatelka Białorusi, od wielu już lat mieszkająca w Polsce. Pochodzi z polskiej rodziny Konopackich. Ukończyła Białoruski Państwowy Pedagogiczny Uniwersytet im. M. Tanka, wydział białoruskiej filologii i kultury w Mińsku Białoruskim. Interesuje się historią państw byłego Imperium Rosyjskiego, przede wszystkim historią ich kultur (antropologią kultury) i zmian językowych oraz mentalnościowych. Interesuje się też muzyką. W 2013 r. wydała publikację pt. „Seks kontra ZSRR” oraz po linii zainteresowania muzyką rzecz o Annie German: „Anna German: Uśmiechaj się”, obie nakładem wydawnictwa Novae Res. To właśnie podczas pracy nad tą książką miała przyjemność poznać osobiście Irenę Jarocką. Po Jej śmierci postanowiła powrócić w swoich wspomnieniach do wielkiej divy polskiej piosenki, rodem ze Srebrnej Góry. Wizyta w Wapnie podyktowana

jest chęcią wydania książki o Irenie Jarockiej, której tytuł „Tam gdzie serce, tam mój dom” ma przypomnieć jej dzieciństwo, młodość i lata zawodowej kariery.

Książka ma ukazać się w przyszłym roku, w siedemdziesiątą rocznicę urodzin Ireny Jarockiej, nakładem krakowskiego wydawnictwa „Petrus”. Volga Yerafeyenka w towarzystwie wójta, Zbigniewa Grabowskiego odbyła podróż po gminie Wapno, śladami życia tej wielkiej artystki. Odwiedziła kościół w Srebrnej Górze, gdzie była ona ochrzczona, obejrzała ślady jej dawnego miejsca zamieszkania, jak również srebrnogórski dworek, w którym jej ojciec był lokajem u Mieczkowskich. Udało się też porozmawiać z osobami, którzy pamiętają jeszcze małą Irenkę z czasów pobytów w Srebrnej Górze i w Wapnie, jak również dotrzeć do rodziny artystki. Zapewne wielu z wapnian z przyjemnością poszuka z czasem publikacji książkowej Volgi Yerafeyenki o Irenie Jarockiej.

INFORMACJA

Gospodarka Odpadami Komunalnymi

Gmina Wapno informuje, że przy oczyszczalni ścieków funkcjonuje punkt selektywnej zbiórki odpadów komunalnych. Po wcześniejszym uzgodnieniu można tam nieodpłatnie wywieźć odpady, takie jak:

- odpady wielkogabarytowe – zużyte tapczany, meble, wykładziny podłogowe;
- zużyte opony od samochodów osobowych;
- gruz pochodzący z drobnych remontów mieszkań i budynków;
- sprzęt RTV/AGD – telewizory, zamrażarki, lodówki, świetlówki – powinny być dostarczone w całości;
- zużyte akumulatory i baterie.

Wcześniej należy ustalić osobiście w Urzędzie Gminy termin dostawy (pokój nr 6 - Piotr Bojarski, lub telefonicznie: tel. 67 26 11 459, kom. 605 161 459).

Na PSZOKU-u nie odbieramy styropianu budowlanego, ponieważ należy go oddać w miejscu zakupu, jak również wiader po farbach, gruntach i tynkach.

Odbiór chodnika w Stołężynie

Dnia 22 października 2015 r. Pan Tomasz Kranc – Starosta Wągrowiecki i Pan Zbigniew Grabowski - Wójt Gminy Wapno w obecności Pani Wioletty Szalaty – Sołtysa wsi Stołężyn, a także Pana Roberta Torza – Dyrektora Powiatowego Zarządu Dróg w Wągrowcu, oraz Pana Andrzeja Targowskiego – Inspektora nadzoru PZD przy udziale wykonawcy dokonali końcowego odbioru technicznego nowo wybudowanego odcinka chodnika

o długości 216,00 m. i szerokości 1,5 m. wzdłuż drogi powiatowej 1580P. Inwestycja ta o równowartości ok. 54.000 zł. została wsparta również środkami gminnego budżetu w kwocie 10.000. zł. Wykonawcą budowy był Zakład Instalacji Sanitarnej z siedzibą w Bliżycach, który reprezentował w trakcie odbioru Pan Tadeusz Kopała. Gratulujemy mieszkańcom Stołężyna tej niezwykle cennej społecznie inwestycji, która w znacznym stop-

niu poprawi bezpieczeństwo jej mieszkańców. Inwestycja była możliwa do zrealizowania dzięki dobrej współpracy Gminy Wapno z Powiatem Wągrowieckim, któremu na ręce Pana Starosty Tomasza Kranca w imieniu mieszkańców Stołężyna składamy serdeczne podziękowanie.

Droga Podolin – Komasin

Tu na razie jest ściernisko, ale będzie San Francisco. A tam, gdzie to kretowisko będzie... droga asfaltowa Podolin – Komasin. Tylko tyle i aż tyle, parafrazując słowa znanego przeboju grupy Golec uOrkiestra. 23 października br. w ramach ogłoszonego przetargu ofert na budowę drogi gruntowej Podolin – Komasin (działki nr 106 i 107/2 obręb Podolin), w którym

wystartowało 6 firm wyłoniono wykonawcę tej drogi. Został nim Zakład Usług Drogowych Marek Smorczyński z Olszy koło Mogilna. O wyborze firmy, która w ocenie komisji przetargowej uzyskała najwięcej punktów (300 pkt.) zdecydowały cena (285 pkt.) oraz gwarancje wykonawcy (15 pkt.). 4 listopada br. nastąpi podpisanie umowy z wykonawcą.

Inwestycja stosownie do ustaleń wynikających z umowy winna być ukończona do 27 listopada br.

Złote Gody

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski przyznał zacnym Jubilatom, Stanisławie (ur. 20.10.1934 r.) oraz Bolesławowi (ur. 29.03.1929 r.) Olejnikom z Wapna Medale za Długoletnie Pożycie Małżeńskie. Ustanowiony ustawą z dnia 17 lutego 1960 r. Medal za Długoletnie Pożycie Małżeńskie stanowi nagrodę dla osób, które przeżyły 50 lat w jednym związku małżeńskim. Państwo Olejnikowie, którzy związek małżeński zawarli w Kościele poklasztornym pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Kcyni w dniu 23 września 1965 r. poznali się również w tej miejscowości w trakcie jednej z zabaw, które odbywały się na tamtejszej „Strzelnicy” na początku lat sześćdziesiątych. Pan Bolesław był wtedy mieszkańcem Wapna, natomiast pani Stanisława pochodziła z repatrianckiej rodziny polskiej, która przybyła do Polski z Białorusi w 1958 r. i zamieszkała w Stalówce pod Kcynią. Młodzi po zawarciu związku małżeńskiego zamieszkali w domu pobudowanym

jeszcze przez Ludwika Olejnika, ojca p. Jana na ul. Chopina 1 w Wapnie, gdzie mieszkają po dzień dzisiejszy. Małżonkowie dochowali się trójki dzieci: synów Jana i Mirosława oraz córki Janiny. Są również dziadkami wnuczki Jagody. Pan Bolesław, pomimo swojego podeszłego wieku (86 lat) nadal przemieszcza się po okolicy swoim słynnym „Trabantem”, chociaż z sentymentem wspomina też swój pierwszy samochód, którym był „Moskwicz”. Po początkowym rozdziale kariery zawodowej, związanej z pracą w POM-ach (Wągrowiec, Gołańcz) związał się na stałe pracą zawodową z Wapnem (kopalnia soli). Było to najpierw Przedsiębiorstwo Budowy Szybów z Bytomia, głębiące tutaj szyby kopalniane, później już jako pracownik tejże kopalni pracował w warsztacie mechanicznym, zaś po jej zatopieniu remontował cysterny w Kopalni Doświadczalno – Produkcyjnej i Zakładach Remontowych w Wapnie, skąd prze-

szedł też na emeryturę. Pani Stanisława, która uwielbia po dzień dzisiejszy czytać książki i zdobywać z nich wiedzę o ludziach i świecie, zajmowała się wychowaniem dzieci i utrzymaniem domu. Pan Bolesław lubi zaś łowić ryby. Przesiaduje też z przyjemnością na co dzień w swoim podręcznym warsztacie, gdzie jak sam mówi: zawsze jest coś starego, aby zrobić z tego nowe. Wójt Gminy Wapno Zbigniew Grabowski wręczając Szanownym Jubilatom medale, złożył im również życzenia: zdrowia i długich lat życia!

Ach, co to był za ślub

W dniu 24 października 2015 roku w Sali Ślubów Urzędu Stanu Cywilnego w Wapnie w obecności z-cy Kierownika USC w Wapnie Moniki Skrzyckiej odbyła się ceremonia zawarcia związku małżeńskiego przez panią Bożenę Jadwigę Grygier i pana Krzysztofa Damiana Kaczę, zamieszkałych w Podolinie. Państwu Młodym w tym tak ważnym dla nich dniu towarzyszyło liczne grono bliskich im osób. Nowożeńcom na nowej drodze życia życzymy prawdziwego szczęścia na długie lata.

